

על המיבצע שהוכן

בסודי סודות - בו

פוצץ הרב גורן את כל

חישובי הבוסים שתמכו בו

שובר מול הכותל: הרב שלמה גורן בפעולה

הקולות של גורן ונסים צריך להיות שווה. אולם ההיפך נכון. גורן קיבל 89 קולות, לעומת 59 של אונטרמן. נראה כי 2 נמנעו. עובדיה קיבל 81 קולות, לעומת 68 של נסים. הפעם נמנע רק אחד. פירוש הדבר: עובדיה יוסף קיבל לפחות 20 קולות מקרב בני חריו של שלמה גורן. יתכן מאוד שגורן עצמו היה ביניהם. זה היה המהלך המדהים של גורן - מאותם מהלכים מפתיעים לגמרי, המכריעים קרבות היסטוריים.

כניעה -

למדאית עין

איך נודדה האגדה של צמד גורן ונסים?

בראשית הקרב ניסה שלמה גורן לחסל בבת אחת את המועמדות של אונטרמן ונסים גם יחד. הוא הציע להגביל את גיל-המועמדים לרבנות הראשית - תחילה ל-70, ולאחר-מכן הציע ל-75.

בשני המיקרים היה גרזן גידי הפרישה עורף גם את אונטרמן, שהוא בן 90 או 91 (הגיל המדויק אינו ידוע, כי חרב מנכה לעצמו כמה שנים), וגם את נסים בן ה-76.

הצעה זו נגנזה על-ידי צמרת מיפלגת העבודה. איש אינו יודע מדוע בדיוק הת' אהבו הבוסים האתאיסטיים של מיפלגת העבודה ברב נסים, שעשה להם צרות לאימעטות. יתכן כי ההסבר גלום באי-שיתוף של אחד העוסקים בשטח זה, ח"כ המערך יצחק קורן, איש רחבי-מידות ובעל קול מדונן, שבתו נשואה לח"כ גח"ל משה נסים, שהוא בנו של הרב.

אולי היה זה קורן ששיכנע את יעקוב שימשון שפירא. על כל פנים, יש"ש החליט לבטל את הגבלות-הגיל המורצעות, ולהביא לבחירתם של גורן ונסים. הדבר גם היה דרוש כדי להפריד בין

בשנים הארוכות בהן כיהן כרב צבאי ראשי זכה הרב-האלוף שלמה גורן לכינוי הלגנדי: "הרב-אלוף". השבוע הוכיח כי היה בהחלט ראוי לתואר. הוא ניהל מערכה בה גילה את כל סימני-ההיכר של אמן האינטראקטיב והטאקטיקה: ריכוזי-כוחות, ניצול האפי-תעה, פריצה מוחצת, איגוף האויב, חי' סולו הגמור.

בלשון פחות צבאית: בערמוי מיות עילאית הצליח גורן להשי' עות את כולם, לבלבל את כל האויבים, ולהשיג את שלו בצורה מפתיעה ביותר.

הכוונה אינה לבחירת גורן עצמו כרב ראשי אשכנזי, אלא לבחירת הרב עובדיה יוסף לרב ראשי ספרדי.

הבחירה הראשונה היתה מור נחת בכיס. השנייה היתה תוצאה של מהדך גאוני.

גורן הצביע

בעד יוסף

כאשר ניגשו 150 חברי הגוף הברי-חר, נציגירבנות ונציגי-ציבור, אל שתי הקלפיות, היה ברור לגמרי: חלק מהם יצביעו בעד גורן ונסים, חלק יצ' ביעד אונטרמן ויוסף.

כך גם תואר הדבר במאמרים ובפר' שנויות. בקאריקטורה מצויינת, צייר ה' קאריקטוריסט זאב (פרקש) מירוך של שני זוגות אופניים כפולים: זוג אחד של גורן ונסים, זוג שני של אונטרמן ויוסף. אולם תוצאות הבחירות הוכיחו כי היתה זאת אשלייה גמורה.

כל אחד מ-150 הבוחרים מילא שני פתקים נפרדים - אחד אשכנזי, אחד ספרדי. הוא ניגש אל שתי קלפיות נפרדות, שילשל לאחת מהן את בחירתו האשכנזית. לשנייה את בחירתו הספרדית. כך נבחר כל רב על-ידי נציגי שתי העדות. אילו היו הנבואות נכונות, היה מיספר

יתכן שהשופט מני לא האמין למשמע אוזניו, כאשר שמע את התגובה ברדיו, במהדרות חדשות-הצהריים למחרת היום: "הוועדה המרכזת של ההסתדרות" נאמר בהודעה, "הביעה את תמונה על כך ש' שופט מחוזי הוציא צורמניעה נגד מרכז קופת-חולים במעמד צד אחד..."

במיסמכים שהוגשו בבית-המישפט וצוי-טטו בהרחבה בעיתונות ובראדיו, השתמ' שו שליחיו של מרכז קופת-חולים במילים חריפות עוד יותר. הם האשימו את נציגי תנועת העולם הזה ב"הטעיית" בית-ה' מישפט ו"בוזון", הצהירו בשבועה כי הבקשה הוגשה "שלא בתום-לב, ולא ה' דאגה לחולים היתה הסיבה לבקשה..." ההטעייה: נציגי תנועת העולם הזה הע' לימו מעיני השופט תיקון מסויים בתקנון קופת-חולים.

אחרי ימים אחדים, ביום רביעי בבוקר, בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב, בפני השופט שלמה לבנברג, היתה כבר הודעה אחרת לגמרי בפיו של פרקליט קופת-חולים, עורך-הדין אברהם פולונסקי. אני מבקש למחוק מהמיסמכים שהגשתי את כל ההאשמות נגד ח"כ אורי אבנרי ר' אלכס מסיס. הם לא הטעו את בית-המיש' פט" אמר הפרקליט הוותיק, מי שהיה ב' משך שנים רבות ונשיא הסתדרות עורכי-הדין, "הם הציגו" בפני השופט מני את התקנון שקיבלו ממרכז קופת-חולים..." ההסבר הלשוני המורו בהצהרות הפומ' ביות ובהודעות בפני בית-המישפט: "סי קיד לא-אחראי" הסביר פולונסקי, "המ' ציא למסיס טופס בלתי-מעודכן של ה' תקנון..."

הצו בוטל. עו"ד אמנון זכרוני, שהוא עצמו חבר ועדת הביקורת המרכזית של ההסתדרות, הסביר לשופט לבנברג כי אפילו התיקון, שנעלם מידיעת סיעתו כי שפנתה לביתו של מני, אינו משנה את המצב. לפי התקנון חייבים מוסדות קופת-חולים לכלול את נציגי כל הסיעות בהסתדרות. אולם הסיעות החדשות שנכ' נטו להסתדרות ב-1969 אינן מיוצגות ב' מוסדות אלה. ממילא אין המוסדות חרי-קיים.

השופט לבנברג דחה את השמיעה ב' משך כמה שעות. הוא רצה לקרוא קודם את ההשמצות שנכללו בפרוטוקול של ה' וועדה המרכזת. אחרי שקרא אותן, גינה בהחלטתו בחריפות את הודעת צמרת ה' הסתדרות נגד בית-המישפט.

אולם לעניין עצמו היה לבנברג יותר מסוייג. הוא החליט שאינו מוסמך ל-

(המשך ממעמד 15) אזרחים עובדי צה"ל - נושא גירעון ה' מגיע לחצי מיליון ל"י בשנה. כל גיליון של במחנה היוצא לאור כולה למשלם המיסים עשרת אלפים ל"י - סכום עתק המסתכם כמעט בכל הוצאות הייצור של שבועון רגיל. * השבועון מודפס על נייר זול יותר המסופק למערכת-הביטחון. אילו היו מייצרים אותו במחירי השוק הקיימים לגבי עיתונים אחרים, היה הגירעון גדול עוד יותר.

מאחר שלפי המימצאים מיספר הקור' אים של בטאוגי מערכת הביטחון הוא מצומצם ביותר, ומאחר שעורכיהם נז' הרים מעיסוק בעניינים פוליטיים, נש' אלה השאלה: מדוע מעוניין דיון כל-כך בקיומם? התשובה נמצאת אולי בכותבים, ולא בקוראים של בטאונים אלה, בטאוגי מע' רכת הביטחון, כמו תחנת השידור ה' צבאית גלי צה"ל, מספקים חלטורות ב' שפע לשיכבה שלמה של עיתונאים אז' רחיים, קושרים אותם בצורה זו למע' רכת הביטחון, הופכים אותם להיות תלויים. לפחות בחלק מפרגנטם, במע' רכת זו.

למי שגורלו הפוליטי תלוי במידה לא מעטה בתדמית הנוצרת על-ידי אמצעי התיקשורת, זהו יתרון חשוב מאוד.

ההסתדרות

עניין של תום-לב

הבוסים של ההסתדרות

עשו את הכל כדי

שתפרוך שביתת הרופאים.

הבוסים של ההסתדרות עבדו קשה כדי להביא לפרוך שביתת רופאי קופת-חולים. הם לא נחו עד שפרצה השביתה. ביום הראשון של השבוע השיגו את מבוקשם. השביתה פרצה. ההסתדרות איי' מה לפנות לבית-המישפט לעבודה כדי להפסיק אותה בכוח.

כמה ימים לפני כן עמדו שליחיהם של אותם הבוסים בבית-מישפט אחר, כדי להשיג את המטרה ההפוכה: הסרת כל המיכשולים להכרזת השביתה.

שופטים ושוטרים. שביתת הרופ' אים נמנעה שבוע לפני כן (הנוולם הזה 1832) הודות לצורמניעה שהוציא הש' פט אליהו מני בביתו, בשבת, לפי בק' שתם של אורי אבנרי, אלכס מסיס וסיעת

אבנרי, זכרוני ומסיס בבית-המישפט

סביר - לא, חוקי - כן

החליט אם תקנון קופת-חולים הוא "סביר" או לא. אלא רק אם הוא "חוקי". אם נתקבל כחוק, החליט השופט, הוא חוקי - ואין הוא יכול להתערב, אפילו אם הוא בלתי-סביר. משום כך ביטל את צו-המניעה.

אולם היתה זאת רק המערכה הראשוי' נה. הדיון על העניין עצמו יתקיים בחרי' דש הבא - ועד אז יוכלו הרופאים לשי' בות ברציפות.

העולם הזה - כוח חדש בהסתדרות. ה' שופט אסר על אשר ידליו להיכנס לתפ' קיד יו"ר מרכז קופת-חולים עד לבירור חוקיות בחירתו. הרופאים הסתפקו בכך, דחו את שביתתם.

* לשם השוואה - העולם הזה, שאי' נו נעזר בטיבסוד ממשלתי ובהחתמות' כפייה, הוא שבועון המקיים את עצמו ללא כל תמיכה מצד איזה שהוא גוף.